

SZÉCSÉNYI HARANGOK

A szécsényi katolikus egyházközség hírlevele

2001. szeptember

LELKISÉG

A fogyasztói társadalom és a keresztény ember

A keresztény embernek minden korban van küldetése, és minden kor hordoz magában isteni üzenetet. Ennek felismerése azonban nem olyan egyszerű. Sokan teljes elfordulással tekintettek (tekintenek) saját korukra, mások pedig úgy gondolták (gondolják); Isten azt kívánja tőlük, hogy koruk embereként úgy váljanak korszerűekké, ha vallásosságukat az adott helyzet elvárásainak megfelelően formálják.

A fogyasztói társadalomhoz több módon lehet viszonyulni. Vannak, akik rettegve tekintenek erre a társadalomra. Valami jobb, emberibb világról álmodnak, és elhangzanak a végidőket sejtető jóvendölések, vagyis mindaz, ami most van, elpusztul és felporzolódik. Némelyek azt a megoldást tartják egyetlen kiútnak, hogy elszigetelik magukat ettől a társadalomtól, hátat fordítva mindannak, ami valamelyest is rá utal. Mások pedig a szabadságra hivatkozva, a kor szellemét felmagasztalva átveszik a fogyasztói társadalom gondolkodásmódját, sodródnak a nagy átlaggal abban a tudatban, hogy így válnak önálló, szabad emberekké, adott esetben széles látókörű keresztényekké.

A szélsőségek sosem jók, de szükségesek. Mindig az elmentétek feszültségében születtek meg a valósághoz közelálló életszemléletek és cselekedetek. Nekünk is vállalnunk kell ezt a feszültséget, ha azt akarjuk, hogy keresztény módon jelenjünk meg ebben a társadalomban.

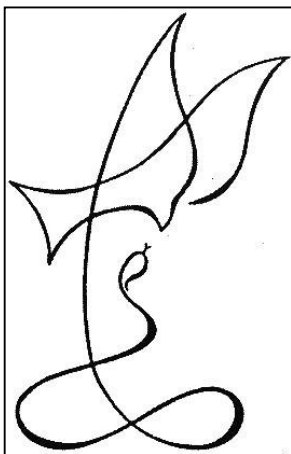
A konzum-társadalom alapvető filozófiájához tartozik a fogyasztás. Ez a mozgatórugója, és ez a legfőbb érték, hiszen ezáltal növekszik a pénz mennyisége, melyet újabb beruházásokba lehet forgatni, újabb részvényeket kibocsátani és ezzel több vagyonra szert tenni. A fogyasztói vágy növelése a tömegek felé a reklámokon keresztül történik. Az egyes termékek fejlesztésénél már elsődlegesen nem az alkotás, kreativitás és az ebből adódó siker a mozgatórugó, hanem a minél jobb eladhatóság, a konkurencia háttérbeszorítása. A reklámokon úgy tűnik, hogy az egyes személy a fontos, a valóságban azonban a termék eladása. Csak gondoljunk bele, egy óriás-üzlethálózat igazgatóját mit érdeklí az, hogy a Juliska néni heti bevásárlását olcsóbban tudja megoldani, hogy aztán több maradjon a

hónap végéig, hogy gazdaságos margarint használ vagy sem? Ez a szempont fel sem merül. A lényeg: a vásárló jól érezze magát, az a benyomása legyen, hogy jól és olcsóbban vásárolt. Mindezt a minél több áru eladása reményében teszik. A reklámszakemberek tökéletesen tudják; az ember akkor fogható meg igazán, ha személyesen van megszólítva. Fontos, hogy olyan színezetben kerüljön az egyes portéka a vevő elé, mintha pont arra lett volna szüksége. Vegyük csak kezünkbe a különböző akciókat propagáló újságokat. Amikor elkezdjük forgatni, akkor jut eszünkbe, hogy tényleg, kéne egy szemetes kosár a sarokba, és itt most elég olcsón adják, hiszen akciós. A következő lapon egy tetszetős mozgásérzékelős reflektor van, mire azt gondoljuk, „tényleg ám, milyen fontos lenne a hátsó udvarba ez a lámpa”: „hogyan ez eddig nem jutott eszembe!”

ALAPJÁBAN VÉVE NEM ÉN VOLTAM AZ, AKI A SZEMETES KOSÁR ÉS A REFLEKTOR MEGVÁSÁRLÁSBAN DÖNTÖTTEM, BÁR ÚGY TÚNT. Nem a hétköznapi életben megtapasztalt hiány hozta elő a vágyat, hogy vásároljak, hanem valami indo-

kot kerestem arra, hogy vásárolhassak, mert a vásárlás utáni vágyat felébresztették bennem. Az emberben ott az igény a szerzésre, és ezt könnyen ki lehet használni. Nézzük csak meg. Amíg nem volt Pécssett Metro és Tesco áruház, a polgárok addig is vásároltak. Nem azért épült a két áruház, mert Pécs városának lakói nem tudtak volna élni e bevásárlóközpontok nélkül. A folyamat éppen fordítva zajlott le: felépült több nagy központ és ezzel együtt fellépett az emberekben az igény, hogy vásárolni menjenek. Végülis ez volt a cél.

Hiszem, hogy a keresztény ember képes megszentelni a bevásárlóközpontokat és a fogyasztói szemléletet. Nem létezik, hogy Istennek semmi köze ne lenne mindahhoz, ami zajlik körülöttünk! Ha pedig van, akkor meg kell keresni, milyen módon üzen ezeken az eseményeken, jelenségeken keresztül, és mi a feladatunk. A kereszténységhez mindig hozzátartozott a szabadság. Nem elsősorban a döntés szabadságára gondolok, hanem a valamitől, illetve a valamire szabad ember állapotára. Ahhoz, hogy Istenben éljek, feltétlenül fontos, hogy Vele megbeszélve tegyem meg a következő lépést. Hiszem, hogy az az ember, aki dialógusban él Istennel, a fogyasztói társadalomban is szabad tud maradni, azt tudja kiválasztani, amire valóban szüksége van és nem azt, amiről elhitetik, hogy szükséges. Tud választani a dolgok között. „Ezt most

megveszem, mert átgondoltam, hogy valóban szükségem van-e rá. Beszéltem róla mással, Istennel.” Valahogy így szenteljük meg a vásárlásunkat is, nem csak egy pusztán tény lesz! , hanem átgondolt és valamilyen formában Istent is bekapcsoló döntés. Ezzel a tettünkkel másoknak is szabadságot adunk, hiszen tanulhatnak tőlünk. Nem riasztjuk el őket a hideg valóság ecsetelésével, ami önmagában igaz lehet, de mit sem értenének belőle, hiszen a tv, a rádió és egyéb tömegtájékoztató eszközök kellőképpen beleégették tudatukba a vásárlás fontosságát. Ami számukra fontos és nélkülözhetetlennek tűnik, rajtuk keresztül úgy mutatkozzék meg, mint ami emberhez méltó és többé-kevésbé a szabadságot szolgálja.

Mivel a keresztény ember normális esetben nem olyan fontos önmagának, nem is érinti meg annyira a reklámok szövege, melyek egyfajta elfogadottságot, értékesség tudatot igyekeznek a portékákon keresztül sugallni. Erre azok fogékonyak, akik bármilyen okból szemük előtt csak önmagukat látják, vagy legtöbbször önmagukat.

A másik alapvető probléma, hogy a fogyasztói társadalom nem tudja a dolgokat „élvezni”, csak „használni”. Ezt a képességét azért veszítette el, mert miután megvásárolt valamit, hamarosan más lép a piacra, ami jobb, minőségibb az előzőnél. Így aztán hamar a jobbikat választja, anélkül, hogy az előzőt jobban megismerte volna. Ami ennek akadálya lehet, nem a józanság, hanem a pénz hiánya. De ha keresztény szemmel nézem, akkor a teremtés szemüvegén keresztül kell tekintenem a dolgokat is. Ha valami használható, és feladatomat akadály nélkül el tudom látni vele, nem érdemes lecserélni pusztán csak azért, mert van már jobb is. Egy alkalommal nagyon meglepett és elcsodálkoztam, ahogy egy idős házaspár beszélt a kis autójukról. A kicsi kocsi „családtag” volt, minden abnormalitást nélkülözve. Kedvesen beszéltek róla, úgy is volt berendezve. Meg volt becsülve a kis járgány. Ebben sem túlzás, sem betegség nem volt. Egyszerűen rendeltetészerűen volt használva, vagyis nem azért volt, mert status szimbólum kellett, hanem azért mert utazni akartak. Tudjunk örülni annak, amink van. Ne azért, mert modernebb - bár ez sem megvetendő - hanem elsősorban azért, mert használható, segít munkánkban, családi életünkben, emberi kapcsolatainkban. Ha alapvetően azt tekintem, hogy emberségem legfontosabb része a szeretet, emberi kapcsolataim, Istennel megélt egységem, akkor a dolgokat mindezek fényében fogom használni. Ha ellenben hiányoznak ezek a szempontok, illetve kizárólagosan az „eszközök” világában élek, akkor természetes, hogy ezek fogják meghatározni tetteimet és adott esetben vásárlásomat, a fogyasztói társadalomhoz való viszonyulásomat.

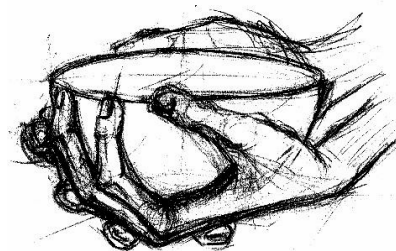
Kérjük Isten segítségét, hogy tudjunk ebben a világban Isten akarata szerint tájékozódni és ilyen módon tanúságot tenni. Szent Pál apostol szavai adjanak bátorítást: "Testvérek, a meghívásotok szabadságra szól, csak ne éljétek vissza a szabadsággal a test javára, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak." (Gal 5,13)

Bátor Botond pálos szerzetes

Liturgia

„Talán bizony őrzője vagyok én a testvéremnek?” – A betegek kenete

Bizony, igen. Különösen akkor, ha testvérem szenved, elhagyatottnak érzi magát. Mennyire keresi ilyenkor az ember a feléje nyújtott kezet, a belé reményt öntő tekintetet! (lásd Igen, 2001. január 10. old. B.G. elítelt kérése) Aki betegségben szenved, műtétre készül, idősödése folyamán érzi ereje gyengülését, könnyen lehet, hogy elítéltnak

érzi magát. Családi, baráti közössége elhatárolódik tőle, színházat játszik vele, hamisan tréfálkodik azzal, hogy fölgyógyultan milyen fürge lesz, nincs ideje meghallgatni hoszszú

panaszait, állapotáról szóló vallomásait. Nyűgös dolog a szenvedő emberrel találkozni.

Szenvedélyesen szeretném tanúsítani, az Úr Istennek Egyházán át milyen nagy áldása a betegek kenetének szentsége. Félünk, fázunk tőle, vagy csak gépiesen közvetítjük, pedig beláthatatlan sok példát mondhatnánk arra, hogyan erősíti meg egészen belülről a felvevője élniakarását, hogyan ajándékoz meg általa Isten egész új életszakasszal, vagy hogyan érlel meg segítségével az örök élet kapuja felé a szent halál árán.

Miért is van az, hogy idősödő szüleinket, rokonainkat ugyan minden tárgyi eszközzel, táplálékkal, orvosi kezeléssel ellátjuk, de eszünkbe se jut, hogy legbensőbb személyes sorsával törődünk, pedig már 10-20 éve a szobájához kötve nem gyónt, nem áldozott, Krisztus szentségeiből megerősítést nem kapott. Ugyanakkor a magányos, a szenvedő, a beteg gyakran úgy érzi magát, mint a kiszáradt földben a lankadó növény. Ha csak egy cseppet is kaphatna a kegyelem vizeiből, mindjárt életteljesebb lenne, jövőképe is gyógyulna. Napestig sorolhatnánk a példákat, hogyan szépült meg még egy jó fél év alatt annak a nyomorék falusi embernek a lelke, akit gyerekkorában a papja a kórusról lepofozott, mert kamasz rendetlenkedésével zavarta a misét. Egy életen át misétlenül, templomot kerülve már úgy haldokolt, hogy az orvosa az életéhez csak egy-két félórát adott. Mégis, a gyógyítás isteni szentsége prolongálta, sőt megszépítette, helyregyógyította lelke sebzettségét. - A rákban szenvedő nagybeteg abba hagyta a véletlenül odalátogató pap vigasztaló szavait. Aki még a falu missziós lelkigyakorlata idején sem gyónt meg, most nyugodt hangon mondta: „ugyan tisztelendő úr, ne magyarázzon nekem, Jézus többet szenvedett, nekem csak utána kell mennem.” Miután földoldozást nyert, a kenet szentségében részesült és sok évtized után újra megáldozott, lekipásztora újra felkereste, jót beszélgetett vele, és egy keresztet hagyott a szoba csupasz falán. Volt,

aki már teljesen aléltan fogadta a megerősítést, és csukott szemmel, kitért karokkal nyújtózkodott abba az irányba, ahol az öt felkereső pap az Eucharisziát tartotta. Hányan vannak közöttünk olyanok, akik környezetük csodálkozására is, új futamot kapnak az élet folytatásához, gyakran a másképpen folytatásához. Cinikus lenne azt mondani, hogy talán azért nem akarunk papot hívni betegünkhöz, mert tudattalan mélyen szeretnénk már leírni a kínlódó rokont. Bár sokan mondogatják öregen, betegségtől meggyötörtén, vagy lelkiileg tönkrementen, hogy „bár csak elvinne már az Isten”, hogy „már semmi örömöm az életben”, magához az élethez mégis görcsösen ragaszkodunk. Csak a szenvedésbe fáradunk bele, életünk azonban a végtelenbe nyújtózkodó titok. Annyira szent, hogy a mennyei Atya, Fia gondoskodásába, megváltó irgalmába ajánlott mindnyájunkat, és hogy Jézus Krisztus szeretne mindnyájunkat odaajánlani Atyjának. A saját feltámadásával teljes sorsközösségre hívott meg minket. (1Kor 15). Hol a kiút félelmeink, szorongásaink leküzdésére, eltorzult hagyományaink kijavítására? A II. vatikáni zsinat áldása a betegek kenetének közösségi kiszolgáltatása. Ahhoz hasonlóan, ahogy - ugyancsak a II. Vatikáni Zsinat nyomán - a bűnbánati szertartás könnyebbé teszi a személyes szent gyónás vállalását, mert az egész hívő közösséget állítja a zaklatott, a felszabadulása útjától ódzkodó ember megsegítésére, ugyanúgy a betegek kenete közvetítésének közösségi lehetősége ünneppé teszi a gyógyulni akarás, az élni akarás isteni ajándékának elfogadását.

Vegyük figyelembe, hogy a „Betegek kenete és a lelkipásztori betegellátás szertartása” című hivatalos szertartáskönyv többek közt ilyeneket mond „Krisztus Urunk szavából nem csak megismeri, hogy mit jelent és mit ér a betegség az egyén és a világ üdvössége szempontjából, hanem arra is ráébred, hogy Krisztus szereti a betegeket, hiszen életében sok beteget meglátogatott és meg is gyógyított” (Gondozás rendje 1. pont). „Az Isten gondviselő terve az, hogy az ember keményen harcoljon minden betegség ellen és testi egészségét is szorgalmas gondnal ápolja avégett, hogy a társadalomban és az Egyház közösségében feladatokat teljesíthessen...” (3.pont). „Nem csak a betegnek kell küzdenie a betegség ellen, hanem az orvos és mindenki, aki a betegekkel bármi címen kapcsolatban áll, törekedjék mindent megtenni, megpróbálni és kikísérletezni, ami a betegek testi és lelki megkönnyebbülését elősegíti” (4. pont).

„Talán bizony őrzője vagyok én a testvéremnek?” Bizony, hogy az vagyok; bizony, hogy azok vagyunk. „Ezért hát feszítsétek ki lankadt kezeteket és ingadozó térdeiteket, és lábatokat szoktassátok egyenes járásra, hogy a béna tag ne ficamodjon ki, hanem gyógyuljon meg.” (Zsid 12,12-13). Mi, akik azt hisszük magunkról, hogy egészségesek vagyunk, és még akármeddig ezen a parton maradhatunk, gyógyuljunk bele lelkiileg abba, hogy elesett testvéreinket felkeressük, lelkiileg is gondozzuk, leleményes szeretettel őket felszabadítjuk, lelkipásztorainkat hozzájuk elhívjuk.

Brückner Ákos Előd ciszterci szerzetes

PLÉBÁNIAI ÉLETÜNK - KÖZÖS ÉLETÜNK

Nyári élményeink

Plébániai Ki mit tud?

Az Élő Kövek Alapítvány megalakulása óta igyekszik olyan programokat szervezni, amelyek a plébánia életét színesebbé teszik. Így merült fel a Ki mit tud? megrendezésének gondolata is. Szerettünk volna lehetőséget adni kicsinek-nagynak, külön-külön és együtt arra, hogy megmutassák azokat az értékeiket, amelyről eddig csak kevesen tudtak, de így közös örömmé válhatnak.

A felhívás újságban és plakátokon jelent meg, amelyre összesen 43-an jelentkeztek. Örömmel tapasztaltuk, hogy többen nagy lelkesedéssel és komolyan készültek illetve készítették csemetéiket, tanítványaikat, bár tudták, hogy ennek a „megmérettetésnek” nem az a célja hogy ki jut tovább, csupán egy szép délutánt szeretnénk együtt eltölteni.

A vetélkedőre Pünkösdhétfőn került sor a Művelődési Házban. Már 1/2-től gyülekeztek a résztvevők, hozzátartozók (ki tudja, ki izgult jobban?) és az érdeklődők. A műsor megkezdése előtt Halász Judit dalából hallottuk Babits Mihály sorait, amely együttlétünk mottójául szolgált:

„Mert mindenik embernek a szívében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a szívében az ének,
az hallja a mások énekét is szépek.”

Hát ilyen szívvel fogadtuk a verseket, énekeket, meséket, zeneszámokat, táncokat, amelyek igazán jó hangulatot teremtettek.

Bár a résztvevők többsége iskoláskorúakból állt, külön örömet jelentett, hogy óvodások és nagymamák is vállalták a megmérettetés izgalmát. (A legidősebb résztvevő 83 éves volt!)

Ajándék volt ez a délután mindannyiunk számára: a közönség sok szép produkciót kapott, a résztvevők pedig lelkes elismerést és köszönetet azért, hogy megosztották velünk azt, amit ők tudnak.

És hogy ki mit tudott még?...

- Szorgos kezek tudták szebbé tenni a színpadot.
- Lelkes és fáradhatatlan apuka tudott segíteni a hangosításban és a világosításban.
- Néhányan a díjak beszerzésénél, csomagolásánál tudtak segíteni.
- Egyes fiatalok tudtak segíteni a műsor levezetésében és a büfénél.
- A zsűri tudta komolyan venni feladatát és lelkiismeretesen értékelni, dönteni.
- A résztvevők és a közönség tudott türelmesen várakozni a döntésig.
- És voltak, akik elismerő véleményükkel tudtak biztatni, bátorítani arra, hogy legyen folytatás.

Hát rajtunk nem múlik! Mindenkinek köszönjük!

Sántáné Udvardy Erika, az Alapítvány kuratóriumának elnöke

Négy év Esztergomban

Amikor Leopold testvér segítségével iskolalátogatáson öt éve először jártam az esztergomi ferences gimnáziumban, egy kicsit megijedtem. Előtte az iskolát, főleg a kollégiumot így belülről soha nem láttam, így valóban meglepett a végeláthatatlan 80 személyes háló, a közös tanulótermek a 400 férőhelyes ebédlő és az egyéb, számomra - akkor még - szokatlan dolgok.

Aztán, hipp-hopp egy "röpke" felvételi után máris a FRANKA (Ferences Gimnázium) falai közt találtam magam. Persze előtte szükséges volt családom "elengedő" szeretete, valamint nem kis mennyiségű bátorítása. Ezek, na meg Isten az aki hozzásegített egy megfelelő eredményhez.

Egy külön könyvet töltene meg az élménybeszámoló, de itt erre nincs hely. Ízelítőül felsorolok néhány "mazsolát". Felejthetetlen élmény például az első év. Az igaz hogy "felejthetetlen", de a legnehezebb is. Kiszakadni egy megszokott, szerető környezetből és belecsöppenni egy másféle, közösségi világba. Megszokni azt a napirendet, amelyben minden megfelelő mennyiségben szerepel kivéve a szabadidőt. Hozzászokni ahhoz, hogy havonta 4 napra mehatsz haza és abból egy napot utazol. Hát, nem könnyű. De felejthetetlenek maradnak az étkezés előtti és utáni imák, amelyet 400 fiú harsog. Ugyancsak nehéz kitörölni az emlékezetemből a "büntető" ébresztőket (hajnali 4-kor) és a lehetőséget egy 10 napos németországi útra. Mindezek mellett tanultunk is. Illetve néha csak tanítottak. Legtöbbet azoknak köszönhetek, akik nemcsak az érettségire, hanem az életre is felkészítettek. Erre remek alkalmat nyújtott a rengeteg kirándulás Magyarországon, a Felvidéken, Erdélyben és Ausztriában. Egy csomó olyan dolgot is megtanultam, amelyek egy erkölcsi értékrendbe tartoznak. Például arról hogy a kenyér nem a kukába való, egy másfélórás éjszakai álldogálás közben gondolkozhatunk.

Szerencsémre (és még 30 társaméra) az osztályfőnökünk - Róbert testvér - az iskola egyik legjobbja volt. Több volt, mint prefektus, a négy év alatt olyan szellemi és lelki támaszt adott amely az egész életvitelre hatással van. Ő volt az, aki lehetővé tette ezeket a kirándulásokat, majd minden hétre fakultatív programot szervezett. Ha kellett, akkor tudott idegenvezető lenni, képes volt lesújtani "spártai szigorral", de lelkiatya, sőt barát is volt. Majdnem mindig eltalálta hogy mikor melyik szükséges.

Ezalatt a négy év alatt sok minden változott bennem, körülöttem és mindezek a kapcsolataimban mérhetőek le igazán. A szécsényi egyházközséggel a kapcsolatom jó maradt és ez a családomnak és a közösségüknek köszönhető. De bennem van a gondolat, hogy ha nem megyek el akkor lehetett volna ez a kapcsolat mélyebb is. Ha viszont nem megyek el, akkor azt hiszem életem egyik legnagyobb lehetőségét hagyom ki.

A hitben és Istenben sokat erősödtem. Róbert testvér vezetése alatt bekapcsolódtam egy keresztény közösség életébe. Ebben a közösségben találkoztam Istennel és a

hitem élővé vált. A tudást és a nevelést megkaptam az iskolából, de ahhoz hogy Vele találkozzak egy "külső" közösség kellett.

Mit írhatnék végszónak? Fantasztikus négy esztendő volt... ennyi elég is.

Csordás Bálint

Millenniumi zárandoklat a magyar szentek nyomában, Jézus szeretetével

Június 30-án kora reggel indultunk a plébánia által szervezett millenniumi autóbusszos zárandokútra. Szébbnél-szebb programok vártak 45 főnyi zárandokcsapatunkra. Imádságos lelkülettel kezdtük zárandokutunkat, majd programunk első részeként a Parlamentet és a Szent Koronát tekintettük meg. A nagy fantáziával megtervezett és gyönyörűen kivitelezett épület nem mindennapi látványt nyújtott számunkra. Remekmű valóban! Méltán lehetünk rá büszkék mi, magyarok. A szivárvány minden színt átfogó skálája csillogott a színes ablakon, falakon, csipkeszerű részekben, mégis harmonikus színegységet alkotva. A Kupola-csarnokban tekinthettük meg a Szent Koronát, nemzetünk történelmi jelentőségű, félve őrzött kincsét. Öröm, hogy annyi megpróbáltatás után végre méltó helyett kaptam. Jelen lehetünk az őrségváltásnál is. Sokáig el lehetett volna időzni, gyönyörködni, de még sok szép élmény várt ránk.

Régen dédelgetett álmunk volt Simon András grafikus művész és író galériáját megnézni. Hála Istennek, ezúttal sikerült! Írásait és egyszerű, mégis művészi rajzait a Szécsényi Harangokból is ismerhetjük. Sajnos személyesen nem tudtunk vele találkozni, de Simon András egy meleg hangú levelet hagyott a szécsényi zárandokok számára. Örömről a Szeretetközélemben című könyvéből dedikált példányokat is vásárolhattunk. E könyvet az olvasni vágyóknak én is szertettel ajánlom, megtalálható plébániánk könyvtárában is.

Zárandokutunk következő állomása a természetalkotta Sziklakápolna, fénypontja a szentmise volt. Valamennyien imádsággal, énekkel magasztaltuk az Urat! A szentmise befejeztével egy külön terembe lépve csodálatosan faragott oltár, gyertyatartó, szószék, gyóntatószék, – egy Amerikában élő erdélyi származású faragó művész munkája – kötötte le mindannyiunk figyelmét.

Ezek után a Margitszigetre vettük utunkat. Jó volt a nagy árnyékot adó fák alatt ebédünket elfogyasztani. Ebéd után betértünk az itt lévő kis kápolnába egy-egy csendes, szívből jövő fohászra, majd az egykori domonkos rendi kolostor romjai közt felkerestük Árpádházi Szent Margit sírját, ahová megemlékezésül virágcsokrot és imádságunkat helyeztük el.

A Margitszigeti Atlétikai Centrum felé haladva már hallottuk a koncert zenéjét, Istent dicsőítő énekeket, melybe rövid időre mi is bekapcsolódtunk.

Hazaindulás előtt még a Gellért-hegyről tekintettük meg Budapest panorámáját arról a helyről, ahonnét Szent Gellért püspököt a szakadékba vetették.

Kicsit elfáradva, de buzgóan imádkozva, énekelve indul-

tunk haza, hálát adva Teremtőnknek! Zarándoklatunk Zalán atya hálaadó imádságával ért véget.

Napunk jellemzője volt az egymásra való odafigyelés, türelem, kedvesség, egy szeretetteljes nagycsalád voltunk egész nap, zarándokutunkon. Méltán elmondhatjuk valamennyien: Téged magasztalva Uram, szíveket gyűjtöttünk nem földi kincseket, Istent, embert szerető igaz lelkeket.

Köszönöm minden zarándokló nevében plébániánk és a szervezők szeretetteljes munkáját, hogy lehetővé tették számunkra ezt az élményben szép, lelkiekben gazdag zarándokutat. Kívánom, legyen még sok ilyen, kísérvé utunkat Isten áldása, végtelen szeretete!

Kovács Lászlóné

Hittantábor - Szokolya 2001

Nagy izgalommal vártuk július 16. reggelét, hogy elinduljunk Szokolyára, immár harmadik hittanos táborunk színhelyére. Szokolya kis település a Börzsönyben, ahol érkezésünkkor mindenki észrevette, hogy vendégek jöttek a faluba, a plébániára. A sikeres elhelyezkedés után, a rekkenő hőség ellenére azonnal megszálltuk a falu foci pályáját. A délutáni locsolóparty után az éjszakai számháborút sajnos már elmosta az érkező vihar. Kísérőink Marci és a „Polner Sisters” voltak, vagyis Andi és Kriszti, akikkel a héten volt elég időnk megismerkedni, hiszen rengeteg programot szerveztek nekünk Zalán atyával együtt.

A keddi esőnap és a „barokk tánciskola” után az első igazi nagy megmérettetésünk a hegyi túra volt, amikor is a Börzsöny egyik kirándulóhelyét Magas-Taxot tűztük ki magunk elé célul. A szikrázó napsütésben az út Királyréten keresztül vezetett, ahol egy kis pihenőt tartottunk. Sajnos az előző napi esős időjárás miatt elég nagy volt a sár, de ez csak fokozta a jókedvet és a vidámságot, amit még az sem lombozott le, hogy a kisvasút az orrunk előtt elment, így gyalogosan tértünk vissza táborhelyünkre. Szakácsunknak, Zsófi néninek köszönhetően sohasem éhezünk. Estéknél legtöbbször a tábortűznél ücsörögtünk, Kriszti és Andi furulyázását hallgattuk. Ők ikrek és jelenleg egy zeneművészeti szakközépiskolában tanulnak, ezért rengeteget furulyáztak nekünk a hét folyamán. Csütörtökön a lelki töltekezésnek szenteltük a napot, pénteken pedig – Szegény Dzsoni és Árnika nyomán – akadályversenyt vettünk részt. Szombaton indultunk a táborból haza, bár szerintünk mindenki maradt volna még pár napot.

Dér Ági

Új szívvel egy új világ felé

– Ministránszarándoklat, Assisi-Róma 2001

Az idén nyárra meghirdetett Nemzetközi Ministránsztalálkozóra Magyarország egyházmegyéiből 1700 ministráns zarándokolt Rómába, az „örök városba”. Mi, ferences templomban szolgáló ministránsok egy külön „ferences autóbusszal” indultunk Rómába a szegedi, gyöngyösi, pasaréti és budai ministránsokkal együtt, a ferences testvérek vezetésével. Ha meg már ennyi közünk van a feren-

cesekhez, és ráadásul Olaszországban járunk, miért ne néznénk meg Szent Ferenc életének fontos helyszíneit. Így került sor arra, hogy a római találkozó programjai mellett sok időt tudtunk eltölteni Szent Ferenc szülővárosában és környékén.

Szécsényből nyolcan indultunk a zarándokútra és csak mentünk előre. Nem is kellett mást tenni, hiszen – ahogy azt mondani szokták – „minden út Rómába vezet”.

Július 27-én délután indultunk útra Budapestről és aznap este a zalaegerszegi ferences testvérek láttak vendégül. Másnap kora hajnalban újult erővel indultunk útra Assisi felé. A buszozás kicsit fárasztó volt, de Olaszország tájai (az olasz Alpok, a Pó síkság) csodálatosak, így volt miben gyönyörködni. Estére értünk Assisibe.

Másnap reggel gyalog indultunk Carceribe. Ez egy Assisitól kb. 4 km-re lévő remeteség, fenn a hegyekben. Annak idején

szívesen járt ide Ferenc imádkozni. Mi is ezt tettük. Miatán a misében magunkhoz vettük Jézust, ki-ki kapott bő fél órát, hogy egyedül próbálja átérezni azt, amit Ferenc is átélhetett, mikor ide járt: megérezni a természet szépségében, a magasságban, a hegyek, a fák között Isten jelenlétét. A nap hátralévő részében Assisi utcáit jártuk és sok hírességet megtekintettünk. Assisi – régi középkori stílusával, szűk utcáival, érintetlenségével – valahogy vonzza az embert úgy, ahogy van, testestül-lelkestül. A nap fénypontja az esti városnéző séta volt. Nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy Assisi gyönyörű, de éjszaka, a holdfényben a kivilágított utcák még szebbek.

Másnap reggel a Szent Ferenc bazilikába mentünk, ahol Ferenc sírjánál miséztünk. Délután utunkat már Róma felé vettük, de útközben betértünk Greccioba. Ez szintén egy kis remeteség, Rieti közelében, fenn a hegyekben. Ferenc itt ünnepelte 1223-ban a karácsonyt és itt állította fel az első Betlehemet. Innét továbbsiettünk a római campingbe. Másnap délelőtt kezdődött a Nemzetközi Ministránsztalálkozó. Nekünk magyaroknak a Szent Péter bazilikában közös magyar misével indult a program. A mise után megnéztük a bazilikát, Szent Péter és a pápák sírjait, majd Róma nevezetességeit, így például a Lateráni bazilikát, a Colosseumot, – ahol sok keresztény halt a hitéért vértanúhalált – és a Forum Romanumot (Róma ősi romjait). Délután és este közös nemzetközi program volt a Szent Péter téren. Ez – mint ahogy ez fiataloknál lenni szokott – éneklésből, közös ünneplésből állt. A hangulatos zenét egy német zenekar szolgáltatta. És nehogy véletlenül azt hidd, hogy csak a fiatalok érezték jól magukat, szó sincs róla: a mi „öreg” plébánosunk és a többi testvér is kitétt magáért, megmutatták hogy ha kell, tudnak ők is fiatalok lenni. A közös program után, melyen az ott lévő országok mind

röviden bemutatkoztak, meggyújtották a világ legnagyobb füstölőjét, amit az osztrák egyház készíttetett a Szent Péter bazilika számára. Ezután mindenki nagy éljenzés és éneklés közepette visszament szálláshelyére.

A következő nap délelőttjén volt a pápai fogadás, szintén a Vatikán területén, a Szent Péter téren. A hőségben mintegy 15 ország több mint 22 ezer fiatalja énekelve, színes nyakkendőjét lengetve várta a Szentatya érkezését. Mint minden ifjúsági találkozónak, ennek is megvolt a maga mottója, amely most a pápa szájából hangzott felénk: „Úton egy új világ felé!” Lelkesítő mondat. Igen, nekünk fiataloknak jutott ez a nagy feladat: egy szebb világ megvalósítása. Ezzel a küldetéssel távoztunk és egyben búcsúztunk egymástól, a pápától, Rómától. Délután indulunk visszafelé Assisibe, a másnapi Porziunkula búcsúra. Útközben viszont útb ejtettük a tengerpartot is. Miután nagyot lubickoltunk, már tényleg mentünk Assisi felé.

Másnap reggel a San Damianoba mentünk, abba a kis templomba, ahol Szent Ferenc a küldetését kapta: „Menj, építsd újjá Egyházamat!” Itt miséztünk, majd miután megtekintettük a templomocskát és a kolostort, Assisibe felkapaszkodva megnéztük még azokat a nevezetességeket, amiket még nem láttunk. Sietnünk kellett, nehogy kihűljön az ünnepi ebédre szánt pizza. Délután mentünk el az Angyalos Boldogasszony bazilikába, amely magába rejti a kincset, a kicsinyke Porziunkula kápolnát. Miután megnéztük a helyet, a bazilika előtti téren már nagyban gyülekeztek az esti fesztiválra. A Porziunkula búcsú Olaszországban olyan, mint nekünk a nagyboldogasszonyi szentkúti gyalogos búcsú, csak ők hosszabb utat tesznek meg, már legalább egy héttel előtte elindulnak, és az ünnepre érkeznek meg a templomba. A végén mindenki nagy örömben (ki sírva, ki nevetve) áldotta és dicsérte az Urat. A fiatalokat a rend miniszter generálisa köszöntötte. Megrázó élmény volt így látni az embereket, ennyire fáradtan, de belsőleg boldogan. Mi sajnos nem maradhattunk az esti fesztiválra, mennünk kellett vissza a campingbe.

Másnap már igazán végéhez közeledett zarándoklatunk. Reggel az irányt már hazafelé vettük, de útközben ekkor is megálltunk: Alverna hegyére mentünk fel, ahol Ferenc a stigmáit (sebhelyeit) kapta. Zarándoklatunkat úgy fejeztük be, ahogy kezdtük: itt is fenn a magasban a természet ölen egyedül imádkozhattunk, megköszönhattuk a kapott kegyelmeket, az élményeket, a közösséget és ki mit akart. Átéltük még egyszer azt, amit kevesen Szécsényből. Ki is használjuk most az alkalmat, hogy megköszönjük, hogy lehetőségünk volt erre a felejthetetlen zarándoklatra. Az út többi részében – egy rövid ravennai pihenőtől eltekintve (itt egy különleges ókori templomot tekintettünk meg) – teljes gőzzel robogtunk hazafelé. Ha fáradtan is, de élményekkel gazdagon érkeztünk haza hajnalban. És természetesen magunkkal hoztuk a pápa szavait (tudjátok a „szebb világ”), ami nemcsak nekünk szól, hanem minden fiatalnak, egyházközségünk ifjúságának.

Szabó Gábor és a zarándok ministránsok

Úton egy új világ felé

1. Síkraszállunk egy új világért, amelyben a nemzetek, a nemek és a kontinensek között igazságosság és béke uralkodik. - Elkötelezzük magunkat, hogy a békéért aktívan munkálkodunk.
2. Síkraszállunk egy új világért, amelyben kiengesztelődnék az emberek és nem gyűlölködnek egymásra. - Mi tesszük meg érte az első lépést.
3. Síkraszállunk egy új világért, amelyben megbecsüli minden egyes ember egyedülállóságát és méltóságát, különféle talentumaival együtt. - A te világod gazdagságát és sokrétűségét kívánjuk megőrizni.
4. Síkraszállunk egy új világért, amelyben az idegenek barátokká válnak. - Az idegenben nem fenyegető veszélyt látunk, hanem a világ gazdagodását.
5. Síkraszállunk egy új világért, amelyben minden ember boldog és része van az élethez szükséges dolgokhoz. - Készek vagyunk küzdeni a szegénység és az éhezés ellen.
6. Síkraszállunk egy új világért, amelyben Isten akarata inkább számít, mint a hatalom, a tulajdon és a fogyasztás. - Ezért a Te akaratod szerint és Fiad, Jézus Krisztus példája szerint élünk.

a római Nemzetközi Ministránstalálkozó imádsága

Családos táborozás – Nagyörzsöny

Ezen a nyáron mi családosok, Nagyörzsönyben táboroztunk augusztus 5-9. között.

Már a készülődés is izgalmas volt, mivel mindenki kapott egy kis előkészületi feladatot, hogy ezzel is mozgalmassabbá tegyük ezt a pár napot. Örömmel fogadtuk a hírt, hogy újabb családok is csatlakoznak hozzánk, mások is szeretnék gyermekeikkel megismertetni a tábori életet, ahol nem csak a játék és az üdülés a fontos, hanem a lelkiünk formálása is.

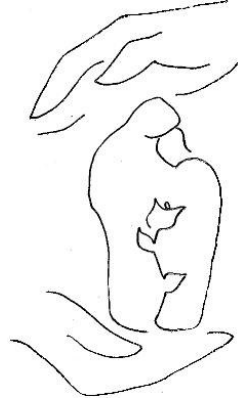
Vasárnap a korai vonattal indultunk Drégelypalánkig, onnan pedig busszal a végcélig, ahol már várt ránk a plébánia és a csomagok, amelyeket Balázs Janiék vittek oda. Elfoglaltuk a szállást, kissé otthonosabbá varázsoltuk és feltöltöttük a konyhát, aminek Györgyi és Magdi volt a gazdája egész héten. Elfogyasztottuk első közös ebédünket, és már kezdődött is első beszélgetésünk. Később felderítettük a lenyűgöző tájban megbúvó kedves kis falut.

Mindennapi beszélgetéseink bevezetőjeként Erika és Juci tartott gondolatébresztőt. Segítségükkel a házaspárok közösen beszélgették át, majd osztották meg családtörténetüket, Istennel való kapcsolatukat, a férj vezető szerepét, az atyai tekintély helyzetét, hogyan is lehet vezetni, de nem agresszívan, a nő hogyan tud segítőtárs lenni, forrás, amelyből meríteni lehet. Szót ejtettünk a gyermeknevelés fortélyairól, hogyan lehet egyéniségük tiszteletben tartásával bölcsen nevelni, alakítani őket, s milyen teret adunk Istennek ebben. Beszélgettünk a házasság megújulásáról és a mindennapi életünkben megvallott hitünkről is. Erikától egy-egy kishajót kaptunk, hisz ez jelképe családunknak, amit közösen kell kormányoznunk, úgyelve hogy legyen hajónknak tökesúlya, ami irányíthatóvá és biztonságossá teszi életünket.

Az őszinte beszélgetéseken túl változatos programok vártak ránk: a Szerémi család által szervezett sorverseny, a Baranyi család által vezetett akadályverseny, az egésznapos kirándulás és a fürdőzés a kemencei strandon. Volt fagyizás, ebéd utáni ejtőzés, horgászat, pihenés, kártyázás, játék is bőven, esténként pedig a tábortűznél folytatódott a vidám beszélgetés.

Lelki felüdülést hoztak a szentmisék, amiket Zalán atya tartott, és a közös éneklés, amit Balázs Janó vezetett.

A zárónapon a gyerekek oklevelet kaptak arról, hogy ki minek volt mestere a héten, mi, szülők pedig kishajóinkba egy kincsesládát, amibe e néhány nap gazdagságát hoztuk magunkkal: csendet, szelídséget, nyugalmat és több időt a kettesben való beszélgetésekhez, Árpáddal mi ezt tettük kis hajóinkba. A gyönyörűen megterített asztalnál elfogyasztott ünnepi ebéd zárta a tábort. A búcsú azonban nem végleges, hisz szeretnénk plébániai közösségünkben továbbra is megélni ezeket az örömeket: meghívást kaptunk a táborba, és meghívást kaptunk Istentől a kegyelmi életre, amelyre családjainkkal igent mondtunk.

Baranyi Árpád és Rita

Bérmálkozás előtt...

1999 őszén kezdtük meg a bérmálkozásra való felkészülést. Akkor még nem tudtuk, hogy mit hoz ez a két év és mit várnak el tőlünk, de rövid időn belül megismertük hitoktatóinkat és egymást. A hittanórák alatt megismerkedtünk keresztény hitünk lényegével és fontosságával.

Erika és Márió atya már kezdetben szimpatikusak voltak, később pedig már inkább baráti kapcsolat, mint tanár-diák viszony alakult ki közöttünk. A problémáinkkal és kérdéseinkkel mindig bátran fordulhattunk hozzájuk, mindig kíváncsiak voltak a véleményünkre, bármiről is legyen szó. Arra törekedtek, hogy örömmel vegyünk részt az órákon és a programokban. A nyári táborok, ifjúsági találkozók és ünnepi rendezvények különleges élményt nyújtottak és tovább mélyítették Istenbe vetett hitünket. Megértettük, hogy azt az utat kell választanunk, amelyet Jézus jelölt ki számunkra.

Most, két év távlatából érezzük csak igazán, mennyi mindent kaptunk ezidő alatt. Úgy érezzük, megérte a kitartás és a tanulás, hisz szeptembertől felnőtt keresztényként folytathatjuk életünket.

Ezúton is szeretnénk megköszönni Erika türelmét és Márió atya megértését, akik kitartó munkájukkal nagyon sokat tettek mindannyiunk fejlődése érdekében.

Babinszky Barbara

„... már hajnalban kimentem az Úr szőlőjébe”

Szeptember 3-án volt 70 éve, hogy Kandida testvér letette első fogadalmát. Most 87 éves, így ha kicsit is utánaszá-

molunk, megdöbbenünk, hogy milyen fiatal kora óta él a ferences rendben, hűségben és kitartásban. Éppen e hűség titkát szemléljük, amikor életéről kérdezzük.

- Kandida testvér hogyan hallotta meg Isten hívó szavát? Hogyan lett ferences immár több mint 70 éve?

Maguknak néha mondogatom, csak így humorosan: Hát igen, én már hajnalban kimentem az Úr szőlőjébe. Mindössze 14 éves voltam, amikor ferences barátok jártak nálunk – Jánoshalmán – alamizsnát gyűjteni. Amikor megláttam őket, azonnal elhatároztam, hogy én is ilyen barát leszek. A szót tett követte. Aztán néhány nap múlva levél érkezett a főnökségtől, hogy menjek el. Elmentem és megegyeztünk, hogy ott maradhatok. Egy idő után előhozakodtam a főatyának, hogy tanulni szeretnék, mert pap is szeretnék lenni, de ő azt mondta: Matyikám hát az nem úgy van. Akkor egy világ omlott össze bennem; most mi lesz velem? Végül elhatároztam, hogy nem tanulok, de egész életemet a Jó Istennek áldozom munkával. Így is lett. A noviciátus után öt évvel tettem örökfogadalmat, mert még nagyon fiatal voltam. Aztán a nyomdába kerültem betűszedőnek, és itt 8 év alatt alaposan kicsiszolódtam. Vizsgákat tettem és minden téren műveltem magam. Kitanultam a hűszigetelő szakmát és a könyvkereskedelmet, amelynek nagy hasznát vettem később, amikor vezető állásba kerültem a felosztatás után.

- Hol érte a felosztatás?

A Magyar Szentföldön, ami a Húvösvölgyben épült, de aztán nem lett kész egészen. Ott voltam irodavezető. A felosztatás villámcsapásként ért. Bekerültem a könyvkereskedelembé. Érden két idős néni fogadott be, ott laktam. Hivatali idő után privát munkákat vállaltam, abból tudtam megvenni két telket.

- A felosztatás mennyire befolyásolta a ferences elköteleződését? Nem ingatta meg elhatározását?

Nem. Annyira összevisszaság volt az egész országban és a rendben is, hogy azt sem lehetett tudni, hogy hogyan kötnek most a fogadalmak. Én megtartottam őket, csak kint éltem a világban.

- A rendszerváltozás óta itt él újra Szécsényben, a kolostorban. Hogyan történt a visszatérés?

Amikor lazult a diktatúra, bejártam a Margit körútra és Pasarétre, így tartottam a kapcsolatot a renddel és a fiatalabbak közül ezért ismertem olyan sokat. Gergely atya első miséjén is ott voltam Solymáron. Aztán 1989 őszén eljött a lakásomra Hegedűs Kolos főatya, és közölte, hogy vége a kommunizmusnak, volna-e kedvem visszajönni? Mondtam neki: Ha van hova! Ő Szécsényt ajánlotta és ez így is lett. Három testvérral „honfoglaló” voltam itt. Nagyon el volt hanyagolva az épület, ezért gondoltam: na itt az ideje, hogy jót tegyek. Eladtam a telkeket, hogy pénz legyen. Elsőre a templom és a kolostor tetőzetét cseréltük ki, aztán a torony újítása, egyebek. Az itteniek is nagyon kivették a részüket a segítségben. Örök hála érte! A hívek a templom előtti Lourdes-i barlangot kapták érte ajándékomul.

- Ha visszatekint az elmúlt 70 évre, mi az, amiért elsősorban hálát ad?

Amikor rászorultam vagy valami nehézségem volt, min-

dig Isten segítségét kérem, és Ő mindig meghallgatott engem. Nem tudom, miért. Választott vagyok... Talán ezért vagyok a leghálásabb.

- *Ha arra kérem, mondjon néhány kulcsszót mindenkinek, aki egy hasonló élethivatás előtt áll, mit mondana, mit testál ránk Kandid testvér?*

Hűség és kötelességteljesítés. Engedelmisség. Meg az imádság. Régen nem mondtuk közösen a zsolozsmát, mert mi, laikus testvérek Miatyánkokban végeztük a napi imádságot. Most jó, hogy együtt van a zsolozsma; ez egy jó rendelkezés. A kötelességteljesítést elsősorban a munkára értem. Nekünk mindig ez volt a dolgunk. Talán azért vagyok már csak, mert szeretek dolgozni... és már nem bírnám munka nélkül. Igen. Aztán lassan lejár az óra...

lejegyezte fr. Előd

Vándorbot

Mint azt már sokan tudják, a Ferences Rendtartomány vezetése Márió atyát, aki két éven át szolgálta plébánia-közösségünket, augusztustól Kárpátaljára küldte a helyi misszióba. Megköszönjük áldozatos és alázatos szolgálatait, és szeretettel imádkozzunk érte! Márió atyát augusztus 12-én, vasárnap este, a zárándokok hazaérkezésekor búcsúztattuk el a plébánia nevében.

Helyére Hesz Dénes, újmisési atya érkezik. Fogadjuk és segítsük őt szeretettel! Az alábbiakban az ő bemutatkozását olvashatjuk.

Bemutatkozás

Hesz Dénesnek hívnak, 1974. július 20-án születtem Kaloocsán. Nyolc testvérem van, az egyik közülük jezsuita szerzetes, jelenleg Miskolcon él.

Tavasszal lesz 10 éve annak, hogy a Ferences Rend tagja vagyok. A felkészülési időt növendékházakban töltöttem: Budapesten a Margit körúton, Esztergomban, Szécsényben (1993. júniustól szeptemberig), Szegeden és Pasaréten. A múlt évben volt az örökfogadalmam és a diakónus-szentelése, idén áprilisban a papszentelése Budapesten. Bár úgymond ez az első szolgálati helyem, ezt megelőzően két évig tanítottam hittant a budapesti Szent Angéla iskolában és a Pasaréti Ferences Plébánián teljes munkakörben. Így nem teljesen ismeretlen számomra az iskolai és a plébániai szolgálat.

Rendi életünk során folyamatosan lehetőség van a képzés elmélyítésére. A tanulmányokat időnként megszakítja a gyakorlat és a szolgálat. Számomra is egy ilyen időszak tart, amelyet majd további tanulás és képzés fog követni. Szécsény sem ismeretlen számomra, hiszen 1992 óta rendszeresen megfordultam a szécsényi rendházban. Bár az itt élő embereket nem ismerem még, azt hiszen, hogy most erre remek alkalom nyílik.

Eseménynapló

• Június 2-án rövid imádsággal indult Szentkútra a szécsényi férfiak pünkösdi gyalogos zárándoklata, melyen kb. ötvenen vettek részt.

- Június 4-én, Pünkösdhétfőn a Művelődési házban tartottuk nagyszerű *plébániai Ki mit tud?* vetélkedőnket.
- *A gyermekek Szent Antal napjához kapcsolódó megáldása* június 13-án az esti mise keretében volt.
- Az *Úrnapi ünnepi szentmisét és körmenetet* június 17-én tartottuk.
- Június 17-én este nyílt meg a kolostorban fr. Palkó Julián szentkúti plébános atya *fotokiállítás*a.
- Június 30-án, szombaton millenniumi *autóbuszos zárándoklatot* szerveztünk Budapestre, melyen 45-en vettek részt.
- Július 8-án, vasárnap a 10 órai szentmisén köszöntöttük Spányi Antal püspök atyát pappászentelésének 25. évfordulója és ezüstmiséje alkalmából.
- Szent Anna és Joachim ünnepéhez kapcsolódóan a *nagyszülők köszöntése* július 22-én délután volt a Karitászházban.
- A *Porziunkula búcsút* augusztus 4-én tartottuk. Az ünnepi misét Varga András nógrádi esperes, plébános atya, az éjféle szentmisét Hesz Dénes atya mutatta be. A szentségimádást a klarissza nővérek vezették. A Karitás segítségével agapéra láttuk vendégül a búcsúsokat. Mindenki szolgálatait köszönjük!
- Augusztus 12-13-án a szokott rend szerint tartottuk meg a plébánia *szentkúti gyalogos zárándoklatát*, melyen az előző éjszakai vihar ellenére 86-an indultak útnak. A hazatérő csoportban kereken száz fő vett részt. A zárándokok szentmiséjét augusztus 15-én tartottuk, majd a hittanteremben szerény agapéra és beszélgetésre gyűltünk össze.
- Augusztus 12-én *Boldog XI. Ince pápára emlékezve* Karl-Josef Rauber pápai nuncius úr mutatott be szentmisét templomunkban, számos jeles vendég jelenlétében.
- A nyáron *elkészült* a Temetőkápolna oltárának, posztamenseinek és szobrainak teljes restaurálása, felújítása, és a hittanterem meszelése, a parketta felújítása.
- *Nyáron kereszteltük* a következő gyermekeket: Szintai Balázs Norbert, Dudok Dorina Márta, Dóczé Boglárka, Takács Katalin Napsugár, Bakács Elizabeth, Oláh Anton, Oláh Valentina Loretta, Kómives Kisanna, Vizi Áron, Balázs Krisztina, Uram Viktor.
- *Házasságot kötöttek:* dr. Harik Ferenc – dr. Havasi Beáta, Petrovecz Szilárd – Kürtösi Anita, Szintai Norbert – Óze Mária, Robin A. McCormack – Vanya Lizandra, Kalmár Ervin – Lőrincz Viktória, dr. Pintér Gábor – Szabó Judit, Lászlók Róbert – Billinger Anita, Oláh Zoltán – Gazsi Erika, Strehó Krisztián – Balázs Katalin, Bárány Zsolt – Zsíros Katalin.
- *Halottaink június óta:* Oláh Mihály (89), Babinszky Józsefné (67), Riczi László (91), Czenéné Sári Margit (51), Kurucz Mátyás (88), Horváth Jánosné (73), Juhász Ferenc (48), Badacsonyi Lászlóné (81), Dolla Sándorné (75), Kelemen József (65), Bunder Istvánné (79), Beszkid Istvánné (70), Szabó Ferenc Jánosné (53), Molnár Sándor (34), Németh Rezsóné (40), Simon Dezsóné (60), Kiss Józsefné (86), Palcsó Károly (71). Nyugodjanak békében!

Őszi programjaink

- A *nyári miserend* szeptember 2-án ér véget. A szentmisék szeptember 9-től kezdődően ismét 7, 9.30, 11 és 19 órákor kezdődnek.
- A *Temetőkápolna Kisboldogasszony napi búcsúját* idén szeptember 8-án, szombaton este 18 órákor tartjuk.
- Szeptember 9-én 5 új testvér kezdi meg egyéves újonc-évet. A noviciátus végeztével a 11 órás szentmisében *2 testvér teszi le első fogadalmát*. További 3 novicius Marosvásárhelyen ill. Budapesten tesz fogadalmat. A 11 órás szentmisében köszöntjük Gosztonyi Kandid testvért *első szerzetesi fogadalmának 70. évfordulója*, Kámán Celerin atyát 65. és Soós Ányos atyát 60. évfordulója alkalmából. Imádkozzunk értük!
- A *hitoktatás* szeptember 10-től kezdődik. Kérjük, minden szülő és hittanos kísérje figyelemmel, és időben keresse meg csoportját.
- A *pösténypusztai templom búcsúját* szeptember 9-én a reggel 8 órai szentmisében tartjuk.
- Szeptember 15-én, szombaton az esti szentmise után a kolostor belső udvarában (rossz idő esetén a templomban) a Salterello Kamaraegyüttes (a Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskola blockflöte tanszakának hallgatói), *régi zenei koncertet* adnak. Mindenkit szeretettel várunk.
- A kolostorban szeptember 17-től kezdődik a hagyományos *terménybegyűjtés*. Szeretettel és köszönettel várjuk a kedves hívek terményadományait! Az adományokat a portán vagy a konyhán lehet leadni. Előre is köszönjük nagylelkű segítségüket és támogatásukat!
- Szeptember 22-én 3 testvér tesz végleges, *ünnepélyes fogadalmat* Budapesten.
- A *bérmálás szentségét* szeptember 23-án, vasárnap a 11 órai szentmisében Máthé György váci főesperes atya szolgáltatja ki 81 fiatalunk számára.
- A következő *bérmálásra való felkészülés* szeptemberben kezdődik. Kérjük, hogy akik ebben részt szeretnének venni, idejében jelentkezzenek, mert később már nem tudnak bekapcsolódni.
- Szeptember 29-én, szombaton délután tartjuk meg a *Vidám Családi Napot*, melynek keretében játékokra és vidám együttlétre hívunk minden családot, aprókat, nagyokat és természetesen a nagyszülőket. A részletekről a templomi hirdetésekből értesülhetünk majd.
- Szeptember 30-án lesz *Szentírás vasárnapja*.
- A *téli miserend* október 1-én, hétfőn lép életbe: az esti misék 18 órákor kezdődnek.
- Októberben a *rózsafüzér ájtatosságokat* a szentmisék előtt 17.30-kor tartjuk. Szeretettel várjuk a testvérek segítségét az előimádkozásban!
- *Szent Ferenc boldog halálára emlékezünk* október 3-án az esti, ünnepi szentmisében. A mise után a híveket agapéra várjuk a kolostor folyosóin.

- Október 6-án, szombaton 11 órákor a Ferences Szegénygondozó Nővérek közösségében Kórodi Veronika nővér teszi le *első fogadalmát*.
- A *téli időszámítás* kezdete október 28-ra virradó éjszaka lesz.
- Október 28-án *Missziós vasárnap* lesz – a missziók működéséért imádkozunk miséinken és támogatásukra gyűjtünk a szentmiséken.
- November 1-én, csütörtökön lesz *Mindenszentek ünnepe*. Délután 3 órákor a temetőben imádkozunk elhunyt hozzátartozóinkért, ekkor lesz lehetőség az új sírkövek megáldására is. Az esti szentmise után halottainkért imádkozunk majd.
- November 2-án, pénteken, *Halottak napján* reggel 8-kor lesz a temetőkápolnában szentmise (a templomban ezen a napon reggel 7-kor nem lesz szentmise).
- *Novemberben* minden este kedves halottainkért mutatjuk be a szentmiséket. A padokra október végétől kitett borítékokban található lapokra írják majd fel mindazok nevét, akikért a közös imádságot kérik, majd a borítékba visszatéve, a szentmisékre szánt adományaikkal együtt az újságos pad melletti zárt perselybe dobják majd be.
- November 24-én a Karitászművelődési Házban a hagyományos *Erzsébet-Katalin napi játékonysági bált*, melyre mindenkit szeretettel várunk!
- *Krisztus Király ünnepe*, az egyházi év utolsó vasárnapja november 25-én, *Advent 1. vasárnapja* december 2-án lesz.
- December 1-én, szombaton délután a családok számára ismét lesz a hittanteremben *adventi koszorúkészítés*.
- December 1-én, szombaton *egésznapos Szentségimádat* tartunk templomunkban. Az imádságba bekapcsolódnak családjaink és hittancsoportjaink is, és mindenkit szeretettel várunk, hogy rövidebb-hosszabb időre kapcsolódjon be plébániánk imádságába.
- December 8-án ünnepeljük *Szűz Mária Szeplyötelen fogantatását*. November 30-tól, péntektől kilenceddel, Szűz Mária zsolozsmájának imádkozásával készülünk az ünnepre. Az imádság minden este ¼ 6-kor kezdődik.
- Előre jelezzük, hogy december 8-án, szombaton idén is megrendezzük az *Adventi lelkinapot*, melyet dr. Kerényi Lajos atya vezet majd.

HÍR HARANG

Könyvtár-ajánló

Néhány új könyv a könyvtár polcairól:

- 📖 *Cynthia MacGregor: Játssz velünk! – 365 játék suli után* – Kreatív ötletek gyakorló szülőknek és gyerekeknek, miként lehet tévész helyett érdekesen eltölteni a szabadidőt szobában vagy épp a szabadban.
- 📖 *John Powell: Miért félek attól, aki vagyok?* – Szempontok a személyiség fejlődéséhez – Tudunk-e őszintén szembe nézni magunkkal, félelmeinkkel? Tanuljunk meg elfogadni és szeretni magunkat, hogy mások

is elfogadjanak minket.

📖 *John Powell: Miért félek a szeretettől?* – A szorongás és a közöny leküzdése – azaz hogyan döntsük le a falakat, amelyeket építettünk, amik miatt szorongunk és magányosnak érezzük magunkat.

📖 *James O'Halloran SDB: Keresztény kisközösségek – Kézikönyv az Istent kereső embereknek* – Felbecsülhetetlen értékű segítség azoknak, akik a mai kor megújuló keresztény közösségeinek építésén fáradoznak, vagy már azok tagjai.

👤 *Szülőszuli* – Tapasztalt, sokgyermekes házaspár által szülőknek tartott előadások és beszélgetések kazettán. Néhány érdekes téma: A gyermek Isten ajándéka, hierarchia a családban, A játékról és a nevetésről általában, Az önértékelésről, Szeretettel szeretetre nevelni, tekintély és engedelmisség, Kiengesztelődés a szülőkkel.

A Könyvtár folyamatosan bővül. Az érdeklődőket minden szombaton az esti mise után, illetve vasárnap 10.30-11.00-ig várjuk.

Böngésző

Az Internethez hozzáférőknek néhány keresztény honlap, amit érdemes böngészni:

🌐 www.extra.hu/szecspleb – Plébániánk honlapja az interneten, ahol megtalálod a templom történetét, plébániánk fontosabb eseményeit, a miserendet, néhány érdekes képet és egyéb tudnivalókat.

🌐 www.katolikus.hu/stella – A Katolikus szerver új webhelye egy kis angyal szemével láttat: Csodás rajzok, ötletes tartalom. A lapok gazdája Stíft Zoltán atya.

🌐 www.ferences-sze.sulinet.hu/limes – Válogatás a görög-római ókorral foglalkozó iskolai folyóirat (LIMES) anyagából. A szentendrei Ferences Gimnázium latinosainak lapja.

🌐 A három magyar nyelvű ferences provincia és a tágabb magyar ferences család, valamint a ferences templomok vonzáskörzetébe tartozó hívek számára egy internetes levelezési listát hoztunk létre. Listánk a „Greccio” nevet kapta, mert Szent Ferenc megtérésének, istenélményének és imádságban szerzett tapasztalatának a nyomán tájékozódva szeretnénk mélyebben megérteni az Evangéliumot. A lista elsősorban a három magyarnyelvű ferences provincia templomaihoz kötődő felnőtt keresztényeknek kínál levelező-beszélgető fórumot. Itt helye van a kérdéseidnek, kritikádnak, határozott és határozatlanabb gondolatidnak. Helye van a „hangosan gondolkodom” műfajának is. A listára való jelentkezés módja: Küldj egy üres levelet a greccio-subscribe@yahoo.com címre.

a lista alapítói

Apró hírek

▪ A plébániai irodán hétfőtől péntekig 9.30-11.00 és 16.00-17.30 között állunk a hívek rendelkezésére. Kérjük, hogy lehetőleg ezekben az időpontokban keressék lelki-pásztorainkat.

▪ Gyóntatás a szentmisék előtt és elején van.

▪ A zsolozsmát minden nap 6.35-kor és 18.35-kor imádkozzuk a templomban.

▪ Minden csütörtök este a szentmise után csendes szentsegímadást tartunk családjainkért, gyermekeinkért, fiataljainkért és hazánkért. Mindenkit hívunk és várunk, hogy kapcsolódjon be imádságunkba!

▪ Minden hónap első péntekén felkeressük a betegeket.

▪ A Ferences Világi Rend minden hónap első szombatján az esti szentmise után és a hónap harmadik vasárnapján délután 16.30-kor tartja összejövetelét. A közösség tagjaiért ajánljuk fel a 3. vasárnapokon az esti szentmisét.

▪ A Rózsafüzér-társulat minden hónap második vasárnapján tartja a titokcserét. A reggeli szentmisét ezeken a vasárnapokon a társulat élő és elhunyt tagjaiért ajánljuk fel.

▪ Az egyházközség működésének feltételeit az egyházi hozzájárulás (adó) teremti meg, melynek befizetése minden felnőtt lelkiismereti kötelessége. Egyházi hozzájárulást jelenleg kb. 1400-an fizetnek Szécsényben. Összegére a Képviselőtestület - a **Püspöki Kar** iránymutatásával megegyező módon - **az éves nettó jövedelem 1%-át javasolja**, de mivel sok kisnyugdíjas vagy sokgyermekes család tagja közösségünknek, *nekik* a 2001. évre 1300 Ft egyházi adó befizetését javasolta kereső személyenként. A hozzájárulást misék után a sekrestyében, félfogadási időben az irodában, a Szabadság u. 7. szám alatt Ocsvai Józsefnél illetve a templomban található csekkeken a Takarékszövetkezetenél fizethetik be.

▪ A plébánia hitéletének és programjainak, gyermekeink és fiataljaink nevelésének, táborainak, műemlék templomunk és más anyagi értékeink megőrzésének támogatására jött létre 1999-ben az ÉLŐ KÖVEK Alapítvány. A hatályos törvények szerint az adományok 30%-a a személyi jövedelemadóból leírható. Kérjük a kedves testvéreket, hogy a hirdetőtáblánál kitett csekkeken keresztül továbbra is támogassák a plébánia alapítványát, melynek számlaszáma: **75700403 – 10411126**.

▪ A házasságra készülő fiatalok és a szülők figyelmét felhívjuk, hogy az esküvőre - az alapos készület érdekében - 6 hónappal korábban, a kereszteleire 1 hónappal korábban kell jelentkezni a plébánián.

▪ A templom alatti kriptában az örökös urnahelyek megválthatók. Érdeklődni a plébánián lehet.

NAPRAFORGÓ

A barátság...

Volt egyszer egy fiú, akinek rossz jelleme volt. Az apja adott neki egy zsákot tele szögekkel, és azt mondta neki, hogy minden alkalommal, ha valakivel szemben elveszti a türelmét, egy szöveget kell a kerítésbe vernie.

Az első nap 37 szöveget vert a kerítésbe a fiú. A következő hetekben azonban megtanult magán uralkodni. A szögek száma egyre kevesebb lett. Rájött, hogy egy szöveget beverni sokkal fáradtságosabb, mint uralkodni magán.

Végre elérkezett az a nap is, amikor a fiúnak egyáltalán

nem kellett szöveget beverni. Ekkor odament az apjához, és elmondta neki. Az apja erre azt mondta, hogy akkor minden nap húzzon ki egy szöveget a kerítésből, amikor sikerült magán uralkodnia.

A fiú nemsokára elmondhatta azt is az apjának, hogy az összes szöveget kihúzta a kerítésből.

Az apa ekkor odavitte a kerítéshez a fiát, és azt mondta neki: Fiam, jól viselkedtél, de nézd meg, hogy néz ki most a kerítés. Tele van lyukakkal. Ez a kerítés már soha sem lesz olyan, mint korábban.

Hogyha valakivel veszekszel és valami gonoszat, rosszat mondasz neki, akkor ugyanilyen sebet ejtesz rajta, mint ezek a lyukak itt. Beleszúrhatasz egy kést egy emberbe, utána kihúzhatod, de a seb ott marad. Nem számít, hogy hányszor kérsz bocsánatot, a seb ott marad. Egy szavakkal ejtett seb, éppúgy fáj, mint egy fizikai seb. A barátok és testvérek ritka, értékes drágakövek, megnevetettek, és bátorítanak. Készek arra, hogy meghallgassanak, ha szükséged van rájuk, támogatnak téged, és megnyitják a szívüket neked.

Ismeretlen szerző

Rejtvény

Nyári feladványaink megfejtése: a kancellár a kihúzott cédulát – anélkül, hogy megnézné – összegyűri és lenyeli. A megmaradt cédulán az áll: „Menjen”. A királynak egyet kell értenie azzal, hogy az elsőnek kihúzott cédulán „Maradjon” állt. Így a kancellár megőrizhette állását.

A nagyok feladatának megoldása: A kutató ezt mondja: „Máglyán fogok meghalni.” Ha mondata igaz lenne, akkor mérge által kéne meghalnia, így azonban a kijelentés nem igaz. Ha kijelentés hamis, a máglyán kéne végeznie, viszont ebben az esetben mondat igaz. Így hát megkegyelmeztek neki.

A kicsik rejtvényére 2 megfejtés érkezett, a nagyok rejtvényére nem jött megfejtés. Jutalmukat a sekrestyében vehetik át.

Rejtvény a kisebbeknek:

Folytasd a betűk összekötését és írd le a mondatot!

S	U	E	A	Ú	E	E	Y	M	A	A	R
S	!	Z	Z	D	J	Z	J	S	N	A	I

Rejtvény a nagyobbaknak:

Öt különböző házban öt különböző nemzetiségű ember

él. Mindegyiknek van egy kedvenc állata, egy dohányzási szokása és kedvenc itala.

- Az angol a piros házban lakik.
- A spanyolnak kutyája van.
- A fehér ház jobb oldalán álló zöld házban kávét isznak.
- A francia teát iszik.
- A papagáj gazdája szívart szív.
- A sárga ház lakója erős cigarettát szív.
- A középső ház lakója tejet iszik.
- A svéd balról az utolsó házban lakik.
- A gyenge cigarettát szívó szomszédja majmot tart.
- Az erős cigarettát szívó szomszédja macskatulajdonos.
- A pipás narancslevet iszik.
- Az olasz nem dohányzik.
- A svéd a kék ház mellett lakik.

Melyikük a zebra?

A megoldásokat szeptember 30-ig adjátok le a sekrestyében!

Gyermekvers

Kányádi Sándor: Valami készül

Elszállt a fecske,
üres a fészke,
de mintha most is
itt ficserészne,
úgy kél a nap, és
úgy jön az este,
mintha még nálunk
volna a fecske.
Még egyelőre
minden a régi,
bár a szúnyog már
bőrét sem félti,
és a szellő is
be-beáll szélnek,
fákon a lombok
remegnek, félnek.
Valami titkon,
valami készül:
itt-ott a dombon
már egy-egy csósz ül:
Nézd csak a tájat,
de szépen őszi.

Kányádi Sándor: Jön az ősz

Jön már az ismerős,
széllábú, deres ősz.
Sepreget, kotorász,
meg-megáll, lombot ráz.

Lombot ráz, diót ver,
krumplit ás, szüretel.
Sóhajtoz nagyokat
s harapja, kurtítja
a hosszú napokat.

Humor

© Munkahelyi üzenet: „Reggelizni mentem. Ha nem jövök meg 12.30-ra, ebédelni is.”

© Nyuszika ül a szakadék szélén, és állandóan azt ismételteti, hogy „pacika, pacika...” Arra megy a Medve, és megkérdezi:

- Nyuszika, miért mondogatod állandóan, hogy „pacika, pacika...”?

- Pacika, pacika, pacika...

- Nyuszika, ne mérgesíts fel! Kérdeztem tőled valamit!

- Pacika, pacika, pacika...

- Na elég legyen, akarsz egy pofont?!

- Pacika, pacika, pacika...

A Medve felbőszül, és nekiveselkedik a pofonnak, de a Nyuszika az utolsó pillanatban félreugrik, és a Medve lezuhan a szakadékba. Nyuszika csendben visszaül a helyére:

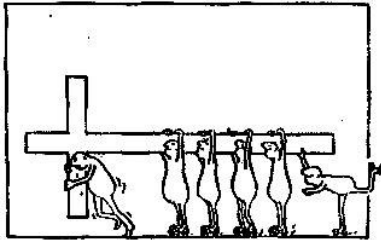
- Macika, macika, macika...

© Londoni élményeit meséli a skót a barátainak:

- Ezek az angolok mind örültek. Képzeljétek, hajnali háromkor beront egy angol a szállodai szobámba, üvöltözik és csapkod a papucsával...

- Szörnyű! És te mit szoltál?

- Én semmit. Nyugodtan fújtam tovább a dudámat.

Munkamegosztás...

© **And now !!!** - ismét egy kis vidám nyelvlecke

WhoSquareAnd	-	Kitérés
YourSnow	-	Hód
BrokenMyBattery	-	Történelem
WaterAwaySeeDig	-	Vízellátás
ToothGiveDig	-	Fogadás
YouBack	-	Tehát
PartnerTheMySong	-	Társadalom
OnWordReason	-	Szónok

© A cowboy bemegy a vadnyugati kocsmába, odamegy a kocsmároshoz, rendel egy dupla whiskeyt és így kiált:

- Ha Joe iszik, mindenki iszik!

A többi vendég boldogan rohan a csaposhoz dupla whiskeyt rendelni. Így megy ez sok körön át, míg végre Joe odamegy a pulthoz, kivágja az árat, és így kiált:

- Ha Joe fizet, mindenki fizet!

Ima, vers, vallomás

„Az ember dupla annyit hallgasson, mint amennyit beszél. Ezért is adott az Isten két fület, de csak egy száját.”

Mahatma Ghandi

Ahhoz, hogy a lehetséges valóra váljon, meg kell kísérelnünk a lehetetlent is!

Reményik Sándor: *Vagy-vagy*

Vagy egy nagy mű, - vagy egy nagy szenvedély.

Vagy égő nyár, - vagy gyémántfényű tél.

Vagy az Úristen, - vagy az emberek.

Vagy a kolostor, - vagy fészek-meleg.

Vagy a csúcsok nagy, edző hidege,

Vagy egy asszony simogató keze.

Vagy fent, vagy lent, élön, halálra-váltan,

Jaj, csak ne felemásan, felemásan!

Szent Gály Kata: *A Gazda munkásokat keres!*

itt vagyok az Ország piacán
és várok a váraozókkal
feszül az erő bennem
munkát keresek

értelmes életre vágyom
valami nagyra a kicsiségben is

kérlek
fogadj el engem

Te más vagy mint mások
te nem ígérsz könnyű jövőt előre
tehozzád van bizalmam

kérlek
fogadj el engem

Ősi ír áldás

Ezeket kérem számodra:

Nem azt, hogy soha ne érjen szenvedés,
sem hogy elkerüljenek a feladatok.
Még azt sem kérem, hogy utadat rózsák szegjék,
és hogy könny soha ne csurogjon végig az arcodon,
vagy hogy soha ne tapasztald meg, mi a fájdalom.
Mindezt nem kívánom neked.

Ha így lenne, a könnyek nem tudnának
új felismerésekhez elvezetni,
a fájdalom nem ötvözne nemesre.
Hogyan vigasztalhatna meg
a Boldogasszony és Gyermeke
mosollyal és reménységgel,
ha nem ismered a szenvedést?

Kívánságom számodra ezerszer gazdagabb.

Őrizzed lelkedben a hálát,

és a köszönet ki ne fogyjon ajkadról.

Szíved legyen telve

a visszaemlékezés gazdag szépségével arról,
ami betöltötte életedet!

Szécsényi Harangok

A szécsényi katolikus egyházközség hírlevele - megjelenik alkalmanként

Kiadja a szécsényi Ferences Plébánia

Szécsény, Haynald L. u. 9. 3170, tel:32/370-880, fax: 32/370-357,

www.extra.hu/szecspleb, e-mail: szecspleb@drotposta.hu

Felelős kiadó: fr. Lendvai Zalán plébános

Készült: az Ipoly-Print Kft. Nyomdaüzemében, 1000 példányban